

Mindretallet, om Lovforslaget saa virkelig indskrænkede sig hertil eller ikke. Det har Mindretallet, som det vil være ærede Medlemmer bekendt af Betænkningen, ikke kunnet se. Mindretallet har fundet, at Lovforslaget paa visse Punkter er gaadt videre end til at rette Mangler i Enkeltighederne og høre Uklarheder, samt til endelig at kodificere den nugældende Bandlebslovgivning. Jeg skal imidlertid efter denne ganske korte Redegjørelse for Mindretallets Stilling ikke gaa videre, men tage fat paa Begrundelsen af de til det foreliggende Afsnit stillede enkelte Ændringsforslag.

Det første Ændringsforslag, der af et Mindretal er stillet til dette Afsnit, er, saavidt jeg skjønner, Nr. 17. Meningen med dette lille Ændringsforslag er, at man har villet søge at formindre de altsor stærke Reguleringslyster, at man i det Hele har villet modvirke de muligt opkommende vel stærke Reguleringslyster. Man har nemlig troet, at her var et Punkt, hvor Lovforslaget gik videre, end der egentlig gjordes Behov og gif meget videre end den bestaaende Lovgivning, idet det ikke alene giver Lov til — det har altid været tilladt — at fordybe og udvide de nuværende Bandleb, men ogsaa, hvortil Berettigelsen hidtil har været meget tvivlsom, Ret til at grave helt nye Løb. Mindretallet finder ganske vist, at det tidt i det praktiske Liv kan være rigtig, at der graves nye Løb, men det har dog ikke villet give Ret dertil i saa stor Almindelighed som Lovforslaget, der giver Lov til at grave nye Løb paa kortere eller længere Strækninger; men Mindretallet har villet søge at indskrænke, saavidt det var gjældende, Grævningen af disse nye Løb, hvorved næsten bestandig fremkommer Giendomsforrykkelser, og derfor har man stillet det Ændringsforslag, at det skal være undtagelsesvis, at der maa graves nye Løb, og at, naar disse Undtagelser komme frem, det da skal være paa kortere Strækninger. Man har gjennem disse to Kauteler søgt at modvirke radikale Reguleringslyster, som vi have frygtet for ganske vist vil kunne opstaa. — Det næste Ændringsforslag er Nr. 18, der imidlertid ikke er stillet af et Mindretal, men af et temmelig betydeligt Flertal og angaar Bandlebsmændene. Lovforslaget har, som bekendt, strøget Bandlebsmandsinstitutionen. Jeg erkjender, at der kan være visse Grunde til at stryge denne Institution, om endstjøndt jeg tror, at det vil have sine store Betæneligheder, navnlig naar man henseer til den overordentlige Mæsse Landvæsenkommissioner, som derved ville nødvendigjøres; men Flertallet har paa ingen Maade kunnet se nogen Grund til at bibeholde Bandlebsmændene under en saadan Form, at deres Virksomhed blev temmelig betydningsløs. Der er nemlig et Mindretal i Udvalget, der har stillet et Ændringsforslag om vel at bibeholde Bandlebsmændene, men under en anden Form end

den nuværende, nemlig saaledes, at deres Virksomhed indskrænktes til en mæglende istedetfor, at den nu er kjendende. Jeg tror, at der gives mange og gode Grunde for at lade Bandlebsmændene bibeholde denne Kjendelsesret. Hovedgrunden, som har været fremført mod at give dem denne, er navnlig den, at det skortede dem paa den fornødne Dygtighed; men skorter der den paa Dygtighed til at affige en Kjendelse, maa det absolut i endnu højere Grad komme til at skorte dem paa Evne til at mægle paa en virkelig nyttig og virksom Maade. Det er da umuligt at stille et fornuftigt og virksomt Mæglingsforslag, hvis man ikke har Forstand paa det, man taler om, og Evne til at kunne affige en Kjendelse. Der hører efter min Opfattelse i visse Henseender Mere til at søge et Mæglingsforslag igjennem end til at affige en Kjendelse; thi forudsattes det, at begge Dele ere lige rigtige, behøves der en stor Del Tillid og en stor Del Odsnilde for at kunne faae Parterne til at vedtage Mæglingsforslaget, medens Kjendelsen har Straften i sig selv. Der kan ganske vist indvendes, at Folk kunne lade være at tage Mæglingsforslaget, hvis det er galt, men derimod ikke Kjendelsen. Forholdet er imidlertid i det foreliggende Tilfælde saaledes, at Folkene, saavidt jeg kan skjønne, blive akkurat de samme paa alle Punkter. Stilles Bandlebsmændene mæglende, og opstilles der et Mæglingsforslag, som Parterne ikke gaa ind paa, maa en Landvæsenkommission tilkaldes. Afgive Bandlebsmændene paa den anden Side en Kjendelse, som Parterne ere utilfredse med, maa Parterne gjøre akkurat det Samme, saa maa Landvæsenkommissionen tilkaldes. Altsaa i disse to Tilfælde er Virkningen akkurat den samme; men selv derefter, naar Landvæsenkommissionen saa kommer, er der givet en saadan Tilspøelse til Mindretallets Ændringsforslag under Nr. 12 ved et andet subsidiært Forslag, at Omkostningerne ville blive paalagte veddommende Parter paa samme Maade, enten der var en Kjendelse affagt, eller de ikke havde modtaget noget af Bandlebsmændene stillet Mæglingsforslag. Og i det tredje Tilfælde, at Parterne modtog Mæglingsforslaget eller uden Appel modtog Kjendelsen, bliver Tilfældet ogsaa det samme, saa at Flertallet ikke skjønner, at der paa nogen Maade er nogen Fare ved at give Bandlebsmændene Kjendelsesret, hvorimod det ikke kan negtes, at dette ikke har saa Fordele. For det Første den ikke ganske uvigtige, at man bliver ved det Bestaaende, det er altid en Fordel overfor den store Løgbefolkning, der navnlig kommer til at bruge denne Lov, at man har noget Sammelt og Kjendt. En anden og maasse væsentligere Fordel ved at give Bandlebsmændene Kjendelsesretten er den, at man holder paa deres Anseelse. Man vil kunne haabe at faae dygtigere Medlemmer valgte til Bandlebsmænd, naar der gives dem en vis Autoritet, og naar i det Hele deres Stilling faar en vis Myndighed, end naar man blot giver